

"Bazan kelâm küfür görünür fakat sahibi kâfir olamaz." sözünü nazara alarak "şathiye"yi de bu bağlamda düşünebilir miyiz?

Mahv ve sekir: Fenafillâh makamında kendi varlığını hiç görmek ve bu manevi hâlin zevk ve tesirinden ruhi bir coşkunlukla kendinden geçme hâlidir. **Şatahat** ise, bu durumda söylenmiş mizansız sözlere denir.

Ehl-i sünnetçe makbul (*kabul edilen*) çok evliyalarda, bu tarz haller ve sözler görülmüştür. "**Bazen kelâm küfür görünür fakat sahibi kâfir olamaz.**" sözü de bu durumda olan veli zatlar için söylenmiştir.

Sekir, yani *manevi sarhoşluk* içinde olmayan normal insanların şathiye tarzı sözler sarf etmesi ise küfür ve şirk olur. Yani şathiye mahv ve sekir halinin bir sonucudur, sekir hali olmadan şathiye olmaz...